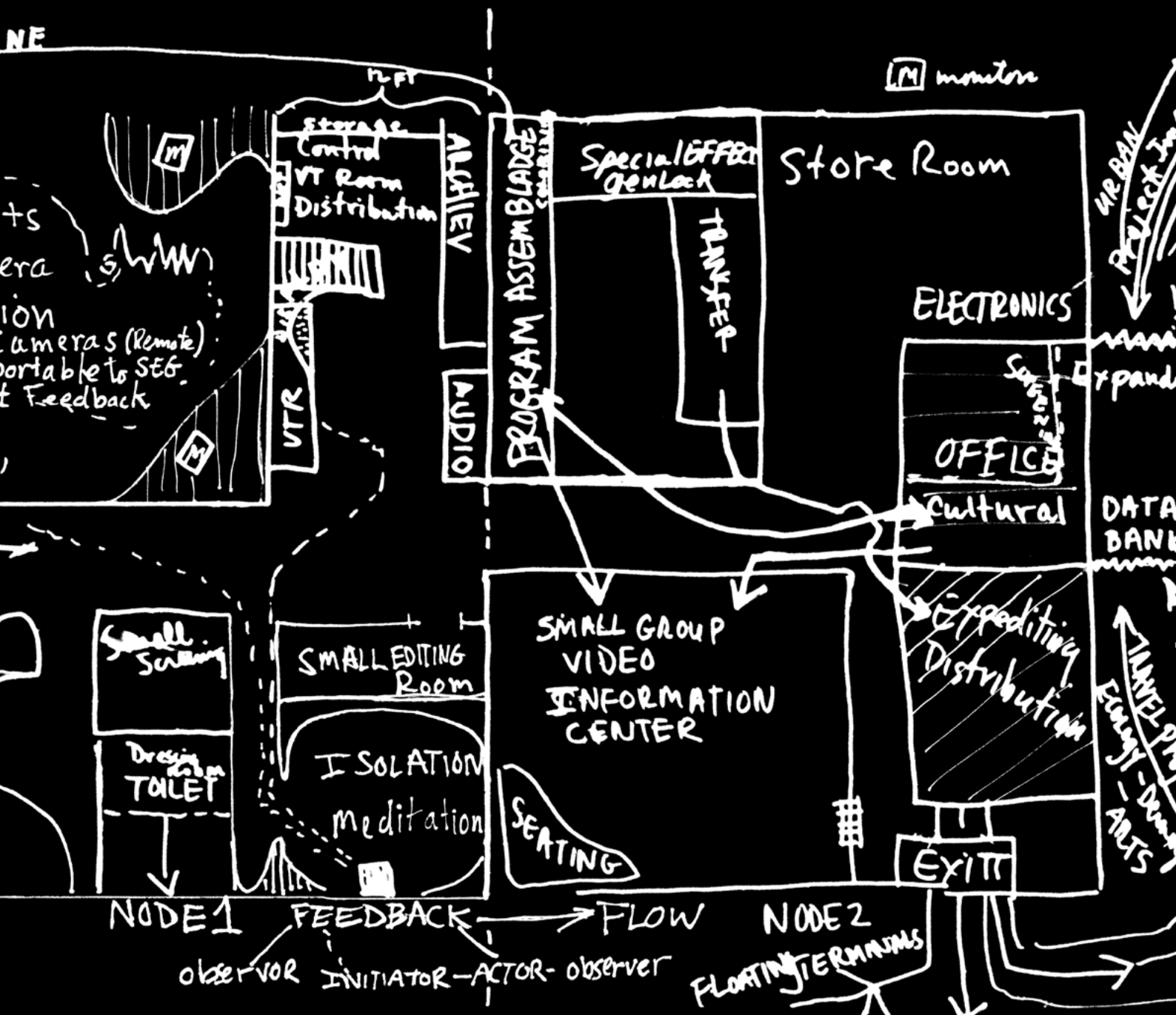

Radical Software

THE RAINDANCE FOUNDATION, MEDIA ECOLOGY & VIDEO ART

PLATTEGROND & ZAALTEKSTEN

FLOOR PLAN & EXHIBITION TEXTS

De *Raindance Foundation* is in 1969 opgericht in New York als een alternatieve media *think tank*. *Raindance* streefde ernaar om ‘alternatieve informatiestructuren’ te ontwerpen en in te voeren, als een reactie op een wereld die werd geconfronteerd met heftige veranderingen door het massamedium de televisie, de snelle opmars van draagbare videorecorders en de opkomende automatisering.

‘Macht wordt niet meer bepaald door land, werk of kapitaal, maar door de toegang tot informatie en de middelen om deze te verspreiden. [...] Het mensdom zal niet overleven door het totale afwijzen van technologie noch door deze onvoorwaardelijk te omarmen – maar door deze te humaniseren: door mensen toegang te verlenen tot de informatietechnieken die ze nodig hebben om de controle over hun leven vorm te geven en te handhaven.’

Zowel video als kabeltelevisie boden beloftes voor de vorming van een gedecentraliseerde en participerende informatiemaatschappij. Het waren middelen die konden worden ingezet voor een alternatieve cultuur om media te creëren die verder reikten dan de beperkte belangen van de commerciële radio- en televisie-industrie.

De leden van de *Raindance Foundation* behoorden tot de eerste generatie die was opgegroeid met televisie. Toen het betaalbare en draagbare videosysteem van Sony genaamd Portapak in 1967/1968 op de markt kwam, werden er diverse videocollectieven in het leven geroepen in New York, zoals *Videofreex*, *Global Village* en *People’s Video Theater*. *Raindance* speelde een bijzondere rol in deze context vanwege de theo-

The Raindance Foundation was founded in New York in 1969 as an alternative media think tank. *Raindance* aimed to design and implement ‘alternative information structures,’ in response to a world that faced profound changes caused by the mass medium of television, the spread of portable video recorders and an emerging computerization. ‘Power is no longer measured in land, labor, or capital, but by access to information and the means to disseminate it. [...] Our species will survive neither by totally rejecting nor unconditionally embracing technology – but by humanizing it: by allowing people access to the informational tools they need to shape and reassert control over their lives.’

Both video and cable television contained promises for the creation of a decentralized and participatory information society. They were tools that could be used by a counterculture to create media that went beyond the limited interests of the commercial broadcast television industry.

The Raindance members belonged to the first generation who had grown up with television. When the affordable and portable Sony Portapak video system became available in 1967/1968, a number of video collectives emerged in New York, such as *Videofreex*, *Global Village* and *People’s Video Theater*. *Raindance* played a special role in this context through their theoretical bias, which was realised in the publication of the magazine *Radical Software* (1970–1974).

The original name of the collective — the *Raindance Corporation* — made the direction clear: it played ironically on the *RAND Corporation*, a think tank formed immediately after World War II which was involved in the consultancy of the armed forces. *RAND* was an acronym for 'Research AND Development'. *Raindance*, in contrast, became the think tank of the counter-culture, which advanced the protests of the 1968er years with the help of the newest technical media and the concept of *Guerilla Television*. Inspired by the theories of Marshall McLuhan, Gregory Bateson and Buckminster Fuller, the *Raindance Foundation* established itself in the 1970s as a pioneering actor of radical media criticism and as a visionary of media ecology where nature, technology and information could no longer be addressed in separation from one another.

Though the *Raindance Foundation* did not aim to conquer the art world, it still had a significant influence. With its concept of art as communication, groundbreaking interactive installations and new forms of participatory, documentary narration, the members of *Raindance* gave decisive aesthetic impulses to the visual arts and the *New Hollywood*.

retische tendens, die werd verwezenlijkt door de uitgave van hun tijdschrift *Radical Software* (1970–1974). De oorspronkelijke naam van het collectief — de *Raindance Corporation* — maakte duidelijk waar dit vandaan kwam: het was een ironische verwijzing naar de *RAND Corporation*, een *think tank* die direct na de Tweede Wereldoorlog was opgericht en betrokken was bij de advisering van de strijdkrachten. *RAND* was een acroniem voor *Research AND Development*. *Raindance* werd daarentegen de *think tank* van de alternatieve cultuur, die de protesten van de jaren rond 1968 ondersteunden met de hulp van de allernieuwste technische media en het concept *Guerilla Television*. De *Raindance Foundation* liet zich inspireren door de theorieën van Marshall McLuhan, Gregory Bateson en Buckminster Fuller, en vestigden zichzelf in de jaren zeventig van de vorige eeuw als een baanbrekende deelnemer van de radicale mediakritiek en als een visionair van de media-ecologie volgens welke natuur, technologie en informatie niet langer los van elkaar konden worden behandeld.

Hoewel de *Raindance Foundation* niet de bedoeling had om de kunstwereld te veroveren, oefende het toch een flinke invloed uit op die wereld. Dankzij hun concept 'kunst als communicatie', hun grensverleggende interactieve installaties en nieuwe vormen van participerende, documentaire verhaalkunst, leverden de leden van *Raindance* beslissende, esthetische impulsen aan de beeldende kunst en de *New Hollywood*, een nieuwe generatie filmmakers.

BIOGRAFIEËN

Frank Gillette was de oprichter en directeur van *Raindance* en heeft verschillende multi-channel werken geproduceerd, waarmee hij parallellen trok tussen technologische, ecologische en cognitieve processen. Hij is de schrijver van talrijke publicaties, waaronder *Between Paradigms* (1973) en *Of Another Nature* (1988) en heeft beurzen ontvangen van de *Rockefeller Foundation* en de *Guggenheim Foundation*, en subsidies van de *New York State Council on the Arts* en de *National Endowment for the Arts*. Voordat hij in 1969 *Raindance* oprichtte, gaf Gillette cursussen in *Post-World War II Painting* en bij Marshall McLuhan aan de *Free University of New York*. Gillette is nog steeds actief als schilder, tekenaar en foto-graaf; hij woont en werkt in Manhattan en East Hampton, New York.

Beryl Korot is het lid van de *Raindance* dat consequent wordt geassocieerd met het leiderschap over *Radical Software*. Ze ontmoette Schneider voor het eerst toen ze Engelse literatuur studeerde aan de *University of Wisconsin*, en later werkten ze samen aan de productie *Video Art: An Anthology* (1976), een oorspronkelijke publicatie waarin de geschiedenis van de vroege videokunst wordt gedocumenteerd. Ook Korot ontving een beurs van *Guggenheim* en werd vooral erkend vanwege haar multi-channel werken zoals *Dachau 1974* (1974) en *Text and Commentary* (1977), die respectievelijk te zien zijn in de *Kramlich Collection* en *Thoma Art Collections* en het MoMA in New York. Haar werken, die de videotecnologie liet samenwerken met het oude handweefgetouw, zijn te zien geweest op vele tentoonstellingen, waaronder *The Kitchen* (1975) *Documenta 6* (1977), het *Whitney Museum* (1980/-2002), *Tate Modern* (2014) en *SFMOMA* (2016). Later ging ze samenwerken met componist en echtgenoot Steve Reich en creëerden ze *The Cave* (1993) en *Three Tales* (2002).

Ira Schneider studeerde experimentele psychologie aan de *Brown University* (BA in 1960) en de *University of Wisconsin, Madison* (MA in 1964). Tijdens zijn studies creëerde Schneider diverse prijswinnende korte films, voordat hij overschakelde naar video en zich aansloot bij *Raindance*. Van 1972-1993 was Schneider de leider van het collectief en in die periode herstelde hij vele video's, die nu te vinden zijn in het archief van het ZKM. Zijn video-installaties *Manhattan is an Island* (1974) en *Time Zones* (1980) zijn wereldwijd tentoongesteld, onder andere in het *Whitney Museum* en het *Museo Reina Sofia*. Nadat hij in 1993 verhuisde naar Berlijn, is Schneider onafgebroken doorgegaan met het maken van videodocumentaires, kunst, installaties en ook collages. Schneider was mederedacteur van *Radical Software* en *Video Art: An Anthology* (1976). Hij heeft diverse boeken gepubliceerd, waaronder *Enjoying Depression* in 2016. Er zijn verschillende beurzen en prijzen aan hem toegekend, zoals een *Guggenheim Fellowship* (1977), *Fulbright Grant* (1993) en de *Hannah Höch Award* (2006).

Michael Shamberg werkte als verslaggever voor *TIME Magazine*, voordat hij in 1969 medeoprichter werd van *Raindance*. Zijn boek *Guerrilla Television* functioneerde als de zesde uitgave van de eerste jaargang van *Radical Software* en distilleerde de ideeën van het *Raindance*-collectief tot

BIOGRAPHIES

Frank Gillette was the founding director of *Raindance* and produced several multi-channel works which draw parallels between technological, ecological and cognitive processes. He is the author of numerous published works including *Between Paradigms* (1973) and *Of Another Nature* (1988) and has been the recipient of fellowships from the *Rockefeller* and *Guggenheim Foundations* as well as grants from the *New York State Council on the Arts* and the *National Endowment for the Arts*. Before setting up *Raindance* in 1969, Gillette taught courses in *Post-World War II Painting* and Marshall McLuhan at the *Free University of New York*. Gillette now actively works in painting, drawing and photograph and lives and works in Manhattan and East Hampton, New York.

Beryl Korot is the *Raindance* member most consistently associated with the leadership of *Radical Software*. She first met Schneider whilst studying English Literature at the *University of Wisconsin*, and they later collaborated together to produce *Video Art: An Anthology* (1976), a seminal publication documenting early video art history. Also a *Guggenheim* fellow, Korot has been recognised for her multichannel works *Dachau 1974* (1974) and *Text and Commentary* (1977), which are in the *Kramlich and Thoma Art Collections* and the MoMA NYC collection respectively. Her works, which brought video technology into conversation with the ancient hand loom, have been shown in venues including *The Kitchen* (1975) *Documenta 6* (1977), the *Whitney Museum* (1980/-2002), *Tate Modern* (2014) and *SFMOMA* (2016). She later collaborated with composer and husband Steve Reich to make *The Cave* (1993) and *Three Tales* (2002).

Ira Schneider studied experimental psychology at *Brown University* (BA in 1960) and the *University of Wisconsin, Madison* (MA in 1964). During his studies, Schneider produced several award winning short films before turning to video and joining *Raindance*. As the collective's president from 1972-1993, Schneider restored many videos which are now archived at ZKM. His video installations *Manhattan is an Island* (1974) and *Time Zones* (1980) were shown internationally at the *Whitney Museum* and the *Museo Reina Sofia* among others. Since moving to Berlin in 1993, Schneider has continued to produce video documentary, art and installation works as well as information collages. Schneider was the co-editor of *Radical Software* and *Video Art: An Anthology* (1976). He recently published several books including *Enjoying Depression* in 2016. He has been awarded several grants and prizes, including a *Guggenheim Fellowship* (1977), *Fulbright Grant* (1993) and the *Hannah Höch Award* (2006).

Michael Shamberg was a correspondent for *TIME* magazine before co-founding *Raindance* in 1969. His book *Guerrilla Television* acted as issue six of the first volume of *Radical Software* and distilled the ideas of the *Raindance* collective into a media manifesto geared towards young activists. In 1972 Shamberg co-founded *Top Value Television* (TVTV) to produce alternate video documentaries. Shamberg currently is a movie and TV producer who has produced more than 40 films. His credits include *Erin Brockovich*, *World Trade Center*, *Freeheld*, *Freedom Writers*, *Contagion*, *Gattaca*, *Django Unchained*, *Pulp Fiction*, *Out of Sight*, *Get Shorty*, *A Fish Called Wanda*, *Garden State*, *Reality Bites*, and *The Big Chill*. He has been nominated for two *Academy*

een mediamanifest dat was afgestemd op jonge activisten. In 1972 was Shamberg medeoprichter van *Top Value Television* (TVTV) met als doel alternatieve videodocumentaires te produceren. Op dit moment is Shamberg een film- en TV-producent die inmiddels meer dan 40 films heeft gemaakt. Enkele van zijn titels zijn *Erin Brockovich*, *World Trade Center*, *Freeheld*, *Freedom Writers*, *Contagion*, *Gattaca*, *Django Unchained*, *Pulp Fiction*, *Out of Sight*, *Get Shorty*, *A Fish Called Wanda*, *Garden State*, *Reality Bites* en *The Big Chill*. Hij was genomineerd voor twee *Academy Awards* en zijn films hebben al 32 Oscarnominaties gekregen. Hij produceert ook de internationale TV-serie *Into the Badlands* en hij is adviseur bij *BuzzFeed Motion Pictures*.

Paul Ryan was een theoreticus die geïnteresseerd raakte in het verband tussen video en de cybernetische theorie toen hij met een studiebeurs als assistent werkte voor Marshall McLuhan aan de *Fordham University*. Zijn eerste installatie heette: *Everyman's Moebius Strip* en was in 1969 te zien op de tentoonstelling *TV as a Creative Medium*. Ryan speelde een hulpvaardige rol bij *Raindance* door het maken van bandopnames en door het schrijven van diverse belangrijke teksten voor *Radical Software*; teksten die hij verder uitwerkte in het boek *Birth and Death and Cybernation* (1973). In 1972 verhuisde Ryan naar de Hudson Valley en begon met het ontwikkelen van wat bekend zou worden als het *Earthscore Notational System*, een milieuvriendelijke methode om video's te maken. Ryan bracht zijn latere jaren door als een mediaprofessor en zijn werken zijn wereldwijd vertoond, zoals op het *MOMA* (1984), het *Whitney Museum* (1999–2000) en de *Biënnale van Venetië* (2002).

Raindance was een coöperatieve organisatie, waarvan het aantal deelnemers te groot is om ze allemaal te beschrijven. Louis Jaffe en Marco Vassi hielpen in 1969 bij het oprichten van *Raindance* en Jody Sibert was als eerste betrokken bij de administratie van het collectief. Vic Gioscia, Harvey Simonds en Megan Williams droegen tijdens de beginjaren ook bij aan *Raindance*. Phyllis Gershuny was de eerste mederedacteur van *Radical Software*, voordat Dean en Dudley Evenson zich in 1971 aansloten bij de *Raindance Foundation*. Russ Johnson hielp Ira Schneider met *Night Light* TV. Davidson Gigliotti, een van de eerste leden van *Videofreex* en de *Media Bus*, heeft daarna de website ontworpen van *Radical Software*, waar alle uitgaven sinds 2003 online beschikbaar zijn.

Awards and his movies have received 32 Oscar nominations. He also produces the international TV series *Into the Badlands* and he is an advisor to *BuzzFeed Motion Pictures*.

Paul Ryan was a theorist who became interested in video's relation to cybernetic theory whilst assisting Marshall McLuhan in a fellowship position at *Fordham University*. His first installation was *Everyman's Moebius Strip* at the TV as a *Creative Medium* exhibition in 1969. Ryan played an instrumental role in *Raindance* by producing tapes and contributing several significant texts towards *Radical Software*, writings he expanded upon in *Birth and Death and Cybernation* (1973). In 1972, Ryan moved to the Hudson Valley and began to develop what came to be known as the *Earthscore Notational System*, an environmental approach to producing video. Ryan spent his later years as a media professor and his work has been exhibited widely, including shows at *MOMA* (1984), *The Whitney Museum* (1999–2000) and the *Venice Biennale* (2002).

Raindance was a cooperative organisation whose participants are too numerous to detail in full. Louis Jaffe and Marco Vassi helped with the establishment of *Raindance* in 1969 and Jody Sibert was initially involved in the collectives administration. Vic Gioscia, Harvey Simonds and Megan Williams also contributed to *Raindance* during its formative years. Phyllis Gershuny was the original co-editor of *Radical Software*, before Dean and Dudley Evenson joined the *Raindance Foundation* in 1971. Russ Johnson aided Ira Schneider with *Night Light* TV. Davidson Gigliotti, an original member of *Videofreex* and the *Media Bus*, has since designed a *Radical Software* website, where all issues have been available online since 2003.

CHRONOLOGIE

MEI 1969 Op 17 mei opent de *Howard Wise Gallery* in New York de inspirerende tentoonstelling *TV as a Creative Medium* waar werken te zien waren van Serge Boutourline, Nam June Paik en Charlotte Moorman, Earl Reiback, John Seery, Eric Siegel, Thomas Tadlock, Aldo Tambellini, en Joe Weintraub, en ook van de toekomstige leden van *Raindance*: Frank Gillette, Paul Ryan en Ira Schneider.

OKTOBER 1969 Gillette en Ryan, samen met Louis Jaffe en Marco Vassi, registreren de *Raindance Corporation*. Jaffe biedt financiële steun voor het project gedurende het eerste anderhalf jaar.

DECEMBER 1969 Ira Schneider vertrekt bij *Global Village* om zich aan te sluiten bij de *Raindance Corporation*. Hij introduceert ook Beryl Korot en Phyllis Gershuny bij *Raindance*, die een videonieuwsbrief opzetten.

VOORJAAR 1970 *Raindance*, *Videofreex*, *Global Village*, *People's Video Theater* en anderen komen samen in de *New York State Council on the Arts* om te discussiëren over de mogelijke financiering van videokunst en ook over het voorstel om een *Center for Decentralised Television* in te richten in het *Jewish Museum* in New York.

JUNI 1970 Shamberg stelt voor om de *Video Newsletter* een nieuwe naam te geven, namelijk *Radical Software*. De eerste uitgave wordt gepubliceerd in een oplage van 2000. Het eerste nummer van *Radical Software* wordt geredigeerd door Beryl Korot en Phyllis Gershuny. Michael Shamberg sluit zich aan als uitgever en Ira Schneider als mede-initiator.

CHRONOLOGY

MAY 1969 On May 17, the New York *Howard Wise Gallery* opens the seminal exhibition *TV as a Creative Medium* showing works from Serge Boutourline, Nam June Paik and Charlotte Moorman, Earl Reiback, John Seery, Eric Siegel, Thomas Tadlock, Aldo Tambellini, and Joe Weintraub as well as by the future *Raindance* members Frank Gillette, Paul Ryan, and Ira Schneider.

OKTOBER 1969 Gillette and Ryan, together with Louis Jaffe and Marco Vassi, register the *Raindance Corporation*. Jaffe provides financial support for the project for the first one and a half years.

DECEMBER 1969 Ira Schneider leaves *Global Village* to join the *Raindance Corporation*. He introduces to *Raindance* also Beryl Korot and Phyllis Gershuny, who developed a video newsletter.

SPRING 1970 *Raindance*, *Videofreex*, *Global Village*, *People's Video Theater*, and others meet at the New York State Council on the Arts to discuss the potential funding of video art as well as the proposal for a *Center for Decentralised Television* that was supposed to be residing at the *Jewish Museum*, New York.

JUNE 1970 Shamberg proposes to rename the *Video Newsletter* as to *Radical Software*. The first edition is published with a run of 2,000 copies. The first number of *Radical Software* is edited by Beryl Korot and Phyllis Gershuny. Michael Shamberg signs as the publisher, Ira Schneider as co-originator.

JUNE 1971

The *Raindance Corporation* is renamed *Raindance Foundation* and becomes a registered non-profit organisation.

NOVEMBER 1971

The book *Guerilla Television* by Michael Shamberg is published.

APRIL 1972

Shamberg brings together a group of video makers and journalists — among others from the groups such as *Raindance*, *Ant Farm* and *Videofreex* — under the name *TVTV (Top Value Television)* to record the *Democratic National Convention* in Miami.

SPRING 1974

Final edition of *Radical Software* is published: *Radical Software*, Vol. 2 No. 6, *Video & Kids*.

1976 Ira Schneider and Beryl Korot publish *Video Art. An Anthology*. Mary Luciaer is the managing editor.

1983–1993 *Night Light TV* by Ira Schneider and Russ Johnson — a selection of videos by artists and art students — is shown on cable TV.

1987 On the occasion of 100th anniversary of the discovery of the nature of electro-magnetic waves by Heinrich Hertz in Karlsruhe the video *Who Killed Heinrich Hertz?* is produced by Ira Schneider (video), Willoughby Sharp (script), and Davidson Gigliotti (camera).

JUNI 1971 De *Raindance Corporation* krijgt een andere naam, namelijk *Raindance Foundation* en wordt een geregistreerde organisatie zonder winstoogmerk.

NOVEMBER 1971 Het boek *Guerilla Television* van Michael Shamberg wordt gepubliceerd.

APRIL 1972 Shamberg brengt een groep videomakers en journalisten bijeen — waaronder mensen uit groepen zoals *Raindance*, *Ant Farm* en *Videofreex* — onder de naam *TVTV (Top Value Television)* om de *Democratic National Convention* in Miami vast te leggen.

VOORJAAR 1974 De laatste editie van *Radical Software* wordt uitgegeven: *Radical Software*, jaargang 2 nr. 6, *Video & Kids*.

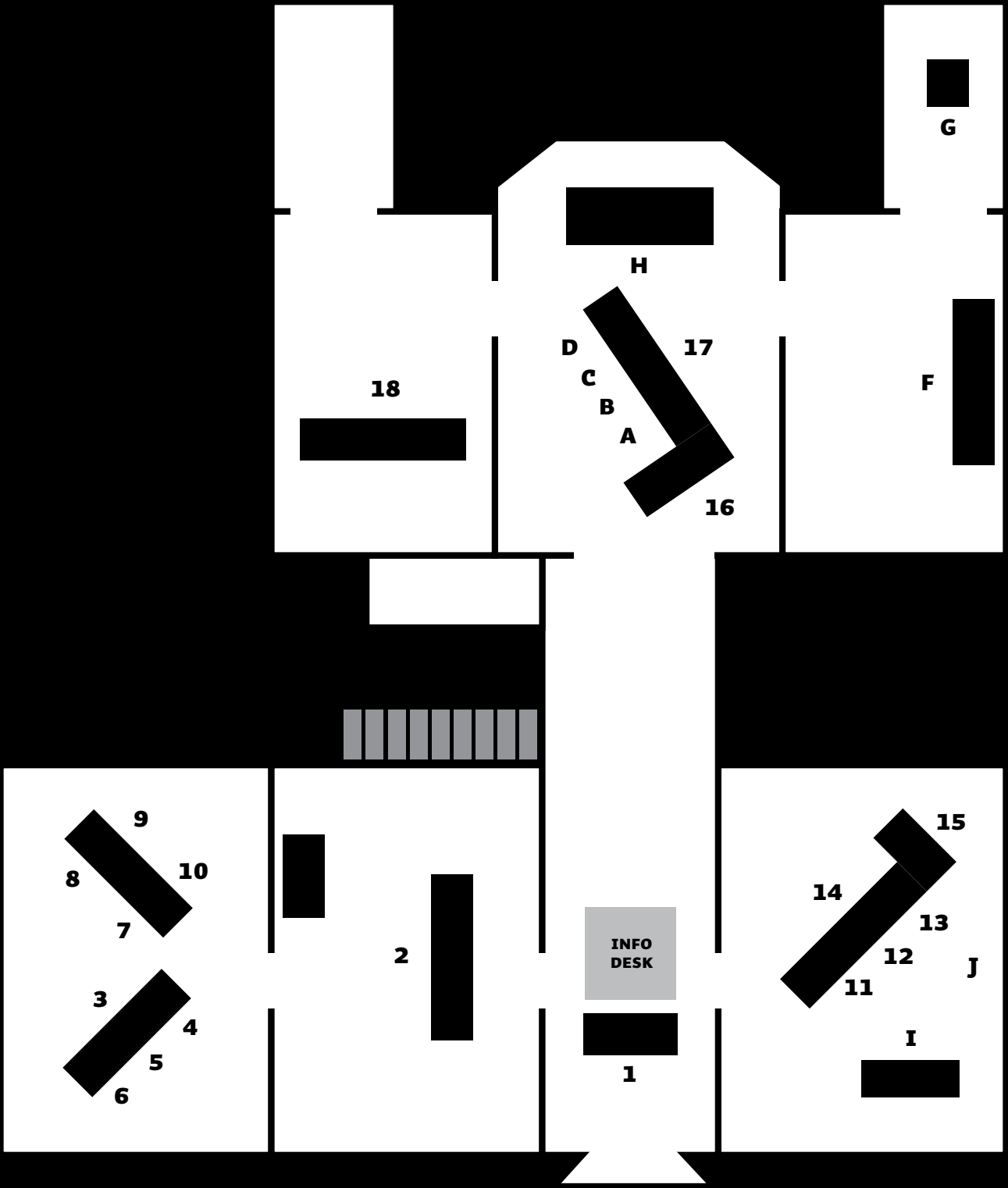
1976 Ira Schneider and Beryl Korot publiceren: *Video Art: An Anthology*. Mary Lucier is de hoofdredacteur.

1983–1993 Op de kabeltelevisie is *Night Light TV* van Ira Schneider en Russ Johnson te zien — een selectie van video's gemaakt door kunstenaars en studenten van de kunstacademie.

1987 Ter gelegenheid van de honderdjarige verjaardag van de ontdekking van het bestaan van elektromagnetische golven door Heinrich Hertz in Karlsruhe, wordt de video *Who Killed Heinrich Hertz?* gemaakt door Ira Schneider (video), Willoughby Sharp (script) en Davidson Gigliotti (camera).

1	<i>Wipe Cycle</i> , 1969/2018	Frank Gillette, Ira Schneider	LOOP
2	<i>ECHO</i> , 1975/2018	Ira Schneider	INTERACTIVE
3	TVTV, Top Value Television	The World's Largest TV Studio	00:59:54
4	<i>Fixed Licks</i> , 1971	Frank Gillette	00:29:03
5	<i>The Ohio Tapes</i> , 1969/2012	Ira Schneider, Frank Gillette	00:35:34
6	<i>Sculpture by Richard Serra</i> , 1975	Ira Schneider	00:08:24
7	<i>Interview with Buckminster Fuller</i> , 1970	The Raindance Foundation	00:33:45
8	<i>Earth Day in New York City</i> , 1970	Paul Ryan	00:23:03
9	<i>Gregory Bateson Lecture</i> , 1974	The Raindance Foundation	00:10:59
10	<i>Woodstock 1969</i> , 1969/2013	Ira Schneider	00:15:04
11	<i>Media Overload</i> , 1969	Ira Schneider, Frank Gillette	00:28:45
12	<i>TV as a Creative Medium</i> , 1969	Ira Schneider	00:14:10
13	<i>Meeting at NYSCA (NY State Council on the Arts)</i> , 1970	The Raindance Foundation	00:23:08
14	<i>Raindance Loft</i> , 1972	The Raindance Foundation	00:15:52
15	<i>The Rays</i> , 1970	The Raindance Foundation	00:23:08
16	<i>Making Radical Software</i> , 1971/2010	P. Ryan, I. Schneider, M. Shamberg	00:13:34
17	<i>Quaking Aspens</i> , 1972	Davidson Gigliotti	00:19:01
18	<i>Dachau 1974</i> , 1974	Beryl Korot	00:24:00

MEDIA PRIMERS

A	<i>Media Primer</i> , 1971/2010	Michael Shamberg	00:16:13
B	<i>Rejected Preprototype</i> , 1970	Frank Gillette	00:22:32
C	<i>Tender is the Tape</i> , 1970	Paul Ryan	00:16:31
D	<i>Media Primer 1970/2012</i>	Ira Schneider	00:16:39

F NIGHT LIGHT TV SELECTION IRA SCHNEIDER

<i>Excerpts from the Red Tapes</i> , 1976	Vito Acconci
<i>The Last Days of Immanuel Kant</i> , 1979	Daniel Boord
<i>George IV</i> , 1979	Daniel Boord
<i>Tapes (Both, Translucent)</i> , 1974	James Byrne
<i>Shirley Clarke's Tee Pee Tapes</i>	Shirley Clarke
<i>Chant a Capella</i> , 1978	Davidson Gigliotti and Jean Dupuy
<i>Who killed Heinrich Hertz?</i> , 1987	Intercom, Willoughby Sharo, Ira Schneider, Timothy Binkley
<i>Double Lunar Dogs</i> , 1984	Joan Jonas
<i>Nomads</i> , 1986	Aysha Quinn, John Sturgeon
<i>Let Them Eat Cheese</i> , 1983	Kirk Heflin
<i>While i was Waiting</i> , 1975	Joel Herman
<i>Man Ray, Man Ray</i> , 1979	William Wegman
<i>Grey Hairs</i> , 1976	William Wegman

G NIGHT LIGHT TV SELECTION ZKM

<i>One Way</i> , 1979	James Byrne
<i>Crossings and Meetings</i> , 1974	Ed Emshwiller
<i>Sidewalk Performance</i> , 1987	Ellen Fischer
<i>Canon #1 / Canon #2</i>	Frank Gillette
<i>Some Eye and Eae Operations (Excerpts)</i> , 1977	Ernest Gusella
<i>URA ARU</i> , 1985/1986	Gary Hill
<i>Trip to Korea</i> , 1984	Shigeo Kubota
<i>30 Second Portraits - NY Artist</i> , 1981-1982	Joan Logue
<i>You Can't Lick Stamps in China</i> , 1978	Nam June Paik & Gregory Battcock
<i>Tango</i> , 1980	Zbigniew Rybczynski
<i>Media</i> , 1980	Zbigniew Rybczynski
<i>A Weekend at the Beach</i>	Ira Schneider
<i>In Search of the Castle</i>	Steina Vasulka
<i>Truth through Mass Individuation</i>	Bill Viola

H	<i>Radical Software</i> , magazines, 1970 — 1974
I	<i>Sony Portapak</i> , video cases, Raindance documents, 1969 — 1972
J	<i>Floor plan Center for Decentralized Television</i> , 1970

WIPE CYCLE 1969

Wipe Cycle by Frank Gillette and Ira Schneider was one of the first TV/video installations which allowed for exhibition visitors to see themselves on a TV screen. Gillette and Schneider broke new ground by integrating live and delayed images of the audience with both TV broadcast and prerecorded video footage. Visitors were confronted with a gaze at their body from outside and as well as with their position in the new universe of electronic media.

‘The most important facet of *Wipe Cycle* was the notion of information presentation, and the integration of the audience into the information.’

— Ira Schneider, 1970

‘It was an attempt to demonstrate that you’re as much a piece of information as tomorrow morning’s headlines.’

— Frank Gillette, 1970

TVTV, THE WORLD’S LARGEST TV STUDIO — 1972

Top Value Television (T_VT_V) began in early 1972 through the cooperative ambitions of *Raindance* and *Ant Farm* to cover the Democratic and Republican conventions held that April in Miami, Florida. Initially organized by Michael Shamberg, Allen Rucker, Tom Weinberg and Megan Williams, eventually the production team expanded to 28 participants. *The World’s Largest TV Studio* – following the Democratic convention – was edited from over 80 hours of footage. The video focused on unstaged interactions in order to counterpoint the standards of political media coverage on broadcast networks. It became one of the first video documentaries to be broadcast on public television.

1 WIPE CYCLE — 1969

Wipe Cycle van Frank Gillette en Ira Schneider was een van de eerste TV/video-installaties waarbij de bezoekers van de tentoonstelling zichzelf konden zien op een TV-scherm. Gillette en Schneider verrichtten pionierswerk door *live*- en vertraagde beelden van het publiek te integreren met TV-uitzendingen en vooraf opgenomen videobeelden. De bezoekers werden geconfronteerd met een starende blik van buitenaf op hun lichaam, maar dus ook met hun positie in het nieuwe universum van de elektronische media.

‘Het belangrijkste facet van *Wipe Cycle* was het besef van het presenteren van informatie en het integreren van het publiek in die informatie.’

— Ira Schneider, 1970

‘Het was een poging om aan te tonen dat we net zo goed een stuk informatie zijn als de krantenkoppen van morgenochtend.’ — Frank Gillette, 1970

5 TVTV, THE WORLD’S LARGEST TV STUDIO

Top Value Television (T_VT_V) ontstond begin 1972 dankzij de coöperatieve ambities van *Raindance* en *Ant Farm* om verslag uit te brengen van de Democratische en Republikeinse conventies die in april in Miami in Florida, zouden worden gehouden. Het werd in eerste instantie georganiseerd door Michael Shamberg, Allen Rucker, Tom Weinberg en Megan Williams, maar uiteindelijk breidde het productieteam zich uit naar 28 deelnemers.

In *The World’s Largest TV Studio* wordt de Democratische conventie gevolgd en de video werd gemonteerd uit meer dan 80 uur aan opnames. De video richt zich

op ongeregisseerde interacties om te contrasteren met de standaard van de politieke mediaberichtgeving op de radio- en tv-netwerken. Het werd een van de eerste videodocumentaires die op de publieke televisie werd uitgezonden.

‘De conventies ZIJN televisie-evenementen. De netwerken doen hun ding. [...] Wij moeten ons verhouden tot wat wij ze zien doen en proberen dit te verduidelijken [...] Wij, net als iedereen hier in Miami, realiseren ons dat de netwerken representeren waar de conventie over gaat. Onze videotape moet getuigen van hun aanwezigheid en hun absurditeiten, onbekwaamheden en beperkingen.’

— Michael Shamberg, 1972

11 MEDIA OVERLOAD

Frank Gillette en Ira Schneider ontmoetten elkaar voor het eerst in december 1968, een half jaar voordat ze samen de video-installatie *Wipe Cycle* zouden maken voor de tentoonstelling *TV as a Creative Medium*.

Schneider was een filmmaker die ook experimentele psychologie en neurofysiologie had gestudeerd, en Gillette gaf op dat moment op de *Free University of New York* cursussen over de mediatheorieën van Marshall McLuhan.

In januari 1969 werd Schneider door het *Antioch College* uitgenodigd om projecten te organiseren in hun tv-studio en hij vroeg Gillette om met hem mee te reizen naar Antioch in Yellow Springs, Ohio. Daar ontwierpen ze een interactief experiment dat door middel van video's tot stand werd gebracht — later zouden ze het *Media Overload* noemen — waarbij

‘The conventions ARE a television event. The networks do their thing. [...] We must relate to what we see them doing and try to amplify it [...] We, like everyone else in Miami, realize that the networks are what the convention is about. Our tape has to reflect their presence and their ineptitudes, inabilities, and limitations.’

— Michael Shamberg, 1972

MEDIA OVERLOAD / AN INTERACTIVE EXPERIMENT — 1969

Frank Gillette and Ira Schneider first met in December 1968, half a year before they would produce the video installation *Wipe Cycle* together for the exhibition *TV as a Creative Medium*. Schneider was a filmmaker who had a background in experimental psychology and neurophysiology and Gillette was then teaching workshops on the media theories of Marshall McLuhan at the *Free University of New York*.

In January 1969, Schneider was invited to *Antioch College* to do projects in their TV studio and he asked Gillette to travel with him to Antioch in Yellow Springs, Ohio. There they devised an interactive experiment mediated through video — later called *Media Overload* — where four participants were sat on chairs in a 6 x 6 m sized room, each of them facing a camera. A single monitor which could be seen either directly or through mirrors showed the inputs of the four cameras in alternation. The subjects were instructed to attempt to communicate

with each other only through their cameras. Frank Gillette directed the sampling of the four cameras. During the session they started to engage with their mirrors and cameras, reading poetry, drawing, rapping or even doing somersaults.

TV AS A CREATIVE MEDIUM '69

The exhibition *TV as a Creative Medium* opened on May, 17 1969 at the *Howard Wise Gallery* in New York. It was the first group exhibition in the USA devoted entirely to artistic expansions of the media television and video. It assembled works by Serge Boutourline, Frank Gillette, Ira Schneider, Nam June Paik and Charlotte Moorman, Earl Reiback, Paul Ryan, John Seery, Eric Siegel, Thomas Tadlock, Aldo Tambellini, and Joe Weintraub.

'Ever since Marshall McLuhan has become a household name, people have become aware of the tremendous force, both actual and potential, that TV is having and will have on their lives.

[...] Why has not art been affected by this all pervading influence? Perhaps it had to await the maturing of the generation who were in their sub-teens in the 1950's, those who were 'brought up' on TV.'

— Howard Wise, 1969

'People have been attacked by television all their lives. Now they can attack it back.

— Nam June Paik

The younger generation has

vier deelnemers op een stoel moesten gaan zitten in een ruimte van 6 x 6 m; alle vier zaten tegenover een camera. Een enkele monitor, die zowel direct als door middel van spiegels kon worden gezien, toonde afwisselend de input van de vier camera's.

De deelnemers kregen de opdracht om te proberen met elkaar te communiceren, maar alleen via de camera's. Frank Gillette had de leiding over het aansturen van de vier camera's. Tijdens de sessie begonnen ze zich bezig te houden met hun spiegels en camera's, terwijl ze poëzie lazen, tekenden, rapten of zelfs salto's maakten.

12 TV AS A CREATIVE MEDIUM — 1969

De tentoonstelling *TV as a Creative Medium* opende op 17 mei 1969 in de *Howard Wise Gallery* in New York. Het was de eerste groepstentoonstelling in de vs die volledig was gewijd aan de kunstzinnige mogelijkheden van de media televisie en video. Er waren werken bijeengebracht van Serge Boutourline, Frank Gillette, Ira Schneider, Nam June Paik en Charlotte Moorman, Earl Reiback, Paul Ryan, John Seery, Eric Siegel, Thomas Tadlock, Aldo Tambellini en Joe Weintraub.

'Sinds Marshall McLuhan een waar begrip is geworden, zijn mensen zich bewust van de enorme invloed die de tv heeft en zal hebben op hun leven, zowel actueel als potentieel.

[...] Waarom is de kunst tot nu toe niet beïnvloed door dit alles doordringende effect? Misschien moest eerst die generatie mensen volwassen worden, die in

de jaren vijftig nog in hun kinderjaren waren en zijn opgegroeid met de tv.’

— Howard Wise, 1969

‘Mensen zijn al hun hele leven lang door de televisie aangevallen. Nu kunnen ze een tegenaanval doen.’

— Nam June Paik

‘De jongere generatie heeft thuis gerebelleerd tegen de ouders. Het heeft de campus bestormd. Ongeveer het enige doelwit dat in *loco parentis* is overgebleven, is dat wat de jeugd volledig in beslag neemt, de televisie.’

— Michael Shamberg, *The Times*, 1969

A / B / C / D THE MEDIA PRIMERS — 1970–1972

Vanaf 1970 creëerden Frank Gillette, Paul Ryan, Ira Schneider en Michael Shamberg elk hun eigen reeks opnames. Deze opnames werden opgeslagen bij de *Raindance Foundation* als een soort ‘culturele database’. Elke kunstenaar werd aangemoedigd om een keuze te maken uit de video’s met als doel het vervaardigen van een *Media Primer*. Het gezamenlijk creëren en het delen van inhoud was kenmerkend voor de nieuwe informatiecultuur.

De video’s die door Gillette, Schneider, Shamberg en Ryan werden gebruikt, gaven een dwarsdoorsnede van de Amerikaanse cultuur en tegencultuur. De *Media Primers* richtten zich niet alleen op cultuur maar ook op de politieke omstandigheden in de Verenigde Staten op dat moment.

Ze verzamelden een grote verscheidenheid aan bronnen, variërend van opnames van de Yippie-activist Abbie Hoffman — die terecht stond voor zijn deel-

rebelled against its elders in the home. It has stormed the campuses. About the only target remaining in *loco parentis* is that preoccupier of youth, television.
— Michael Shamberg,
The Times, 1969

THE MEDIA PRIMERS ’70 — ’72

FRANK GILLETTE, PAUL RYAN, IRA SCHNEIDER, MICHAEL SHAMBERG
From 1970, Frank Gillette, Paul Ryan, Ira Schneider and Michael Shamberg each created a series of tapes. These tapes then were stored within the *Raindance Foundation* as a sort of ‘cultural data base’. Each artist was encouraged to choose from any video for the purpose of preparing a *Media Primer*. Collective creation and the sharing of content was a hallmark activity of the new information culture. The videos used by Gillette, Schneider, Shamberg and Ryan ranged across a cross-section of American culture and counter-culture. The *Media Primers* focused not only on culture but also on the political conditions in the United States at that time. They compiled a variety of sources, from recordings with the Yippie activist Abbie Hoffman, who was on trial for his participation in demonstrations against the Vietnam War, to sociologists analyzing the facial expressions of news anchors and interviews with pedestrians. The *Media Primers* promoted the idea of an information culture that allowed for indivi-

dual and free opinions to emerge, by offering media visibility to people, events and topics ignored by the major TV broadcasters.

NIGHT LIGHT TV — 1982–1993

Between 1982 and 1993, Ira Schneider curated with Russ Johnson sixty one-hour programs for cable television called *Night Light TV*. The series comprised of video works by artists and students. These works, many of which were not yet widely circulated or known, were cable casted late Friday nights on Manhattan CATV and Group w.

name aan demonstraties tegen de Vietnamoorlog — tot sociologen die de gezichtsuitdrukkingen van nieuwe presentatoren analyseerden, en interviews met voetgangers.

De *Media Primers* stimuleerden het idee van een informatiecultuur die het mogelijk maakte dat individuele en vrije meningen konden worden geuit, door zichtbaarheid van de media te bieden over mensen, gebeurtenissen en kwesties die door de grote TV-omroepen worden genegeerd.

F / G NIGHT LIGHT TV — 1982–1993

Tussen 1982 en 1993, stelde Ira Schneider samen met Russ Johnson zestig, 1 uur durende programma's samen voor de kabeltelevisie met de titel *Night Light TV*. De reeks bestond uit videowerken van kunstenaars en studenten. Veel van deze werken waren nog niet wijdverspreid of bekend en werden nu via de kabeltelevisie uitgezonden op vrijdagnacht op *Manhattan CATV* en *Group w*.

NIGHT LIGHT TV ALLE KUNSTENAARS / ALL ARTISTS — 1982–1993

Vito Acconci, Peter d'Agostino, Michel Auder, Quin Bakaty, Roland Baladi, Eugena Balcells, Scott Barby, Irit Batsry, David Blair, Daniel Boord, Ante Bozanich, Klaus vom Bruch, Nancy Burson, James Byrne, Nancy Cain, Cal Arts, Pete Campus, Herbert Capelle, Tobe Carey, D. Chase, Shirley Clarke, J. Clayton, Maxi Cohen, D. Crane, Jaime Davidovich, J. Derobertis, James Duesing, Jean Dupuy, Lee Eiferman, Ed Emshwiller, Ken Feingold, Kit Fitzgerald, Larry Flash, Bart Friedman, Ellen Fisher, Jason Fox, Ricardo Fuglistahler, Paul Garrin, Matthew Geller, Jon Gibson, Davidson Gigliotti, Frank Gillette, Joel Gold, S. Gorowitz, Jean Francois Guiton, Ernest Gusella, Alexander Hahn, Doug Hall, Kirk Heflin, Joel Herman, Kathy High, Gary Hill, Louis Hock, Johannes Holub, Nan Hoover, Intercomm, Russ Johnson, Joan Jonas, Ed Katz, P. Kirschbaum, Beryl Korot, Neils Koizumi, Mitchell Kriegman, Jill Kroesen, Shigeo Kubota, Tony Labat, Paul Lamarre, B. Lens, Les Levine, Christopher Lewis, Pavel Libovicky, R. Lisker, Ezra Litwak, Joan Logue, Chip Lord, Frits Maats, E. Maier, Dee Dee Malleck, Gianfranco Mantegna, Raul Marroquin, Esti Marpet, Branda Miller, Linda Montano, Montevideo, Michael Morris, Nicki Moser, Pieter Baan Muller, Antoni Muntadas, Maureen Nappi, D. Orr, Tony Oursler, Nam June Paik, Charles Palestine, Zelio Alves Pinto, Aysha Quinn, The Raindance Foundation, Daniel Reeves, Dan Reisenfeld, Rene Reitzema, Caryn Rogoff, B. Rosenthal, Zbigniew Ryb

H RADICAL SOFTWARE

Nadat Beryl Korot en Phyllis Gershuny elkaar hadden ontmoet in de herfst van 1969, besloten ze al snel om samen te gaan werken voor het maken van een nieuwsbrief of periodiek tijdschrift voor de opkomende videogemeenschap. Uit dat idee kwam uiteindelijk een tijdschrift voort genaamd *Radical Software*, waarvan het eerste nummer werd uitgegeven door de *Raindance Corporation* in het voorjaar van 1970, in een oplage van 2000. Korot en Gershuny waren de redacteuren, Michael Shamberg — die de titel had bedacht — sluit zich aan als uitgever en Ira Schneider als mede-initiator. Daarna werd *Radical Software* een centraal middel voor het verspreiden van informatie over video-apparatuur en videoprogrammatuur. Tussen 1970 en 1974 werden elf uitgaven van het tijdschrift gedrukt. Daarmee werden artikelen verspreid over vele onderwerpen, zoals kabeltelevisie, infrastructuren, lokale videogroepen, cybernetica, nieuwe doe-het-zelf apparaten, en hoe video kon worden gebruikt voor psychotherapie of onderwijs. Het centrale idee van ‘terugkoppeling’ was ook duidelijk zichtbaar in de structuur van elke *Radical Software*. In elke uitgave konden geïnteresseerde videogroepen en kunstenaars contactgegevens vinden, zodat de uitgave een belangrijk middel werd voor het koesteren van een ecosysteem van alternatieve communicatiemedia in de vs.

H MEDIA-ECOLOGIE

Onze soort zal niet overleven door de totale afwijzing, noch door de onvoorwaardelijke omarming van technologie — maar door deze te humaniseren: door

RADICAL SOFTWARE

After Beryl Korot and Phyllis Gershuny had met in fall 1969, they soon decided to work together to produce a newsletter or periodical to serve the incipient video community. This idea developed into a broadsheet called *Radical Software*, the first number of which was published by the *Raindance Corporation* in Spring 1970, with a run of 2000 copies. Korot and Gershuny were the editors, Michael Shamberg — who had coined the title — signed as publisher, and Ira Schneider as co-originator.

Radical Software thereafter became a central body for the dissemination of information about video hardware and software. Between 1970 and 1974, eleven editions of the magazine were printed. They circulated articles with a range of topics, concerning cable television infrastructures, community video groups, cybernetics, DIY hardware augmentations and video as it could be used in psychotherapy or education. The central notion of ‘feedback’ was also noticeable in the structure of each *Radical Software*. Each edition gave contact information for interested video collectives and artists, so that the publication became a significant vehicle for fostering an ecosystem of alternative communications media in the USA.

MEDIA ECOLOGY

Our species will survive neither by totally rejecting nor unconditionally embracing technology — but by humanizing it: by allowing people access to the informational tools they need to

shape and reassert control over their lives. There is no reason to expect technology to be disproportionately bad or good relative to other realms of natural selection. The auto-mobile as a species, for example, was once a good thing. But it has now overrun its ecological niche and upset our balance or optimum living. Only by treating technology as ecology can we cure the split between ourselves and our extensions. We need to get good tools into good hands—not reject all tools because they have been misused to benefit only the few.
— *Radical Software*, Vol. 1, Nr. 1, 1970

CENTER FOR DECENTRALIZED TELEVISION — 1970

FLOOR PLAN OF THE PROPOSAL
Raindance drafted an operating manual for a proposed *Center for Decentralized Television* in 1970. The Center aimed to diversify productions of alternative media. They would achieve this by lending out video equipment. The Center would have an exhibition space in the Jewish Museum, although its operations were to be spread among properties in New York owned by *Raindance*, *Global Village*, *People's Video Theatre* and *Videofreex*. The 'final goal' of the Center was defined as follows: 'In fact, cable television (and to a lesser degree, video cassettes) is the ultimate goal of the project because it is a technology with a national potential towards an alternate network structure.' In order to seek funding for the Center, *Raindance* approached the *New York State Council on the Arts*. *NYSCA* was the first state government agency in the U.S. to provide arts subsidies

mensen toegang te verlenen tot de informatiemiddelen die zij nodig hebben om de controle over hun leven te vormen en te handhaven. Er is geen enkele reden om te verwachten dat technologie buitensporig slecht of goed zal zijn, vergeleken met andere gebieden van natuurlijke selectie. De auto was bijvoorbeeld ooit een 'goed ding'. Maar inmiddels heeft het zijn ecologische niche overschreden en ons optimale leven uit balans gebracht. Alleen door technologie te behandelen als ecologie, kunnen we de breuk tussen onszelf en onze aanvullingen herstellen. We moeten goede gereedschappen hebben in de juiste handen — niet alle gereedschap afwijzen omdat ze zijn misbruikt in het voordeel van een kleine groep.

— *Radical Software*, jaargang I, nr. 1, 1970

J CENTER FOR DECENTRALIZED TELEVISION

In 1970 ontwierp Raindance een operationeel handboek voor het voorgestelde *Center for Decentralized Television*. Het doel van het centrum was diversiteit te brengen in de producties van de alternatieve media. Dit konden ze bereiken door videoapparatuur uit te lenen. Het centrum zou een expositieruimte krijgen in het *Jewish Museum*, hoewel de activiteiten moesten worden verspreid over panden in New York die in bezit waren van *Raindance*, *Global Village*, *People's Video Theatre* en *Videofreex*. Het 'einddoel' van het centrum werd als volgt omschreven: 'In feite is kabeltelevisie (en in iets mindere mate videocassettes) het uiteindelijke doel van het project, omdat dit een technologie is met een mogelijkheid voor een alternatieve, nationale netwerkstructuur.'

Om het centrum te kunnen financieren, benaderde *Raindance* de *New York State Council on the Arts*. De *NYSCA* was de eerste overheidsinstelling in de vs die subsidies voor kunst verstrekke en was een belangrijke supporter voor de groei van videokunst in de jaren zeventig. Oorspronkelijk beloofde de instantie om \$ 250.000 te schenken aan *Raindance* voor het centrum, maar dat werd herroepen en vervolgens werd het geld verdeeld over de videogroepen die deelnamen. De leden van *Raindance* namen de vergaderingen van *NYSCA* op, en die tonen de 'spanning tussen de identiteit en overlevingsdrang van elke groep en de identiteit van het centrum zelf' met als het gevolg dat het centrum nooit tot stand kwam.

and was an important player in the growth of video art during the 1970s. The agency initially promised a \$250,000 grant to *Raindance* for the Center, however, this was rescinded and then divided between its participating video groups. Members from *Raindance* taped the *NYSCA* meetings, which reveal the 'tension between the identity and survival of each group and the identity of the Center itself' which lead to the Center never being realized.

West

08.06.2018 — 09.09.2018

RADICAL SOFTWARE —

THE RAINDANCE FOUNDATION,
MEDIA ECOLOGY AND VIDEO ART

WEST MUSEUMKWARTIER

HEDENDAAGSE KUNST / CONTEMPORARY ART

LANGE VOORHOUT 34

2514 EE DEN HAAG

THE NETHERLANDS

WWW.WESTDENHAAG.NL

